

[Villemoes.]

undertiden ogsaa urimelige Forespørgsler, som maatte fremkomme? Skal vi Importører, skal vi Forbrugere ogsaa betale denne Mands Honorar, tager det hans Arbejde hele Dagen, hvor meget faar han for det, og er det en Nødvendighed, at man har ham? Er det for at forklare en daarlig Sag, man har ham? Det kunde jo næsten tyde derpaa. Jeg ved ikke, om Landets største Firmaer: Store Nordiske, Ø. K. og andre holder en Mand til at give Forklaring, hvis forskellige Folk skulde faa et eller andet galt i Halsen angaaende disse Firmaer, men her maa det altsaa være en Nødvendighed. Jeg ved udmærket godt, at dette socialdemokratiske System selvfølgelig maa befordre Kvæulanter, i alle Tilfælde maa det give Plads for utilfredse, og disse utilfredse behøver jo ikke altid at have Ret. Jeg spørger: Hvad er det for en Opgave, denne Mand har faaet? Hvad er det for en ny Stilling, her er oprettet, og skal der oprettes endnu en hel Masse Stillinger for de 1½ Mill. Kr., som den højtærede Handelsminister nu vil afpresse det danske forbrugende Publikum?

Hvad i øvrigt selve Kontorets Arbejde angaar, har jeg faktisk med Beundring, ja, med Overraskelse set, at Ledelsen af Kontoret har været i Stand til at holde det hele gaaende, for Opgaven er jo, som det gentagne Gange er sagt, for øvrigt ogsaa af den daværende Handelsminister, faktisk umulig. Opgaven er overmenneskelig, og hele Ordningen er en saadan, at det er ganske umuligt for Kontoret i enhver Retning at dele Sol og Vind lige. Jeg kan f. Eks. nævne — det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) var ogsaa lidt inde derpaa —, at Provinsens Importører næsten i enhver Henseende er handicappede. Det ærede Medlem mente — og det forstaaer jeg ogsaa efter Bemærkningerne til Lovforslaget, at den højtærede Handelsminister mener —, at nu vil dette, der har været urigtigt indtil Dato, kunne ventes gjort godt igen. Jeg maa ogsaa hævde, at Provinsens Importører afgjort har været handicappede, det kan der ingen Tvivl være om. Alene dette, at de fleste Grossister bor her i Hovedstaden og ofte har Provinskunder, er Bevis nok. Det omvendte Forhold, at Provins-handelsstandens Virkefelt eller Afsætnings-

omraade strækker sig til Hovedstaden, er jo sjældnere. Jeg kan ogsaa nævne, at Provinsens Importører under den nuværende Ordning — og det kan ikke være anderledes — ofte maa rejse til København, foretage Telefonopringninger til København etc., etc., hvilket alt sammen kræver Tid og Penge.

I Bemærkningerne til Lovforslagets § 3, Stk. 4, staar der, at Rammerne for Udfærdigelse af Importbevillinger ligeledes er trukket noget videre op, idet det maa erkendes at være ønskeligt, at der kan tages større Hensyn til de Særegenheder, der har bestaaet med Hensyn til Importen inden for visse Brancher, saasom Kul og Koks, Trælast og grove Jernvarer, hvor en Del Provinsforretninger som Følge af de hidtidige Regler næppe ganske har faaet den Stilling, som de ifølge deres tidligere Virksomhed og Afsætningsomraade kunde have naturligt Krav paa. Altsaa en Erkendelse af, at de næppe har faaet det, der kunde tilkomme dem indtil Dato. I Forslaget staar der desværre ikke noget om, at dette nu skal ske. Vi har trods mange Løfter endnu ikke faaet defineret Begrebet Importør. Vi har i hvert Fald ikke faaet det defineret paa en saadan Maade, at det tilfredsstiller Provinsens Købmænd i al Almindelighed. Vi har faaet Løfter mange Gange, men det har endnu ikke behaget den højtærede Minister at træffe en retfærdig Afgørelse paa dette Punkt. Jeg har fra denne Plads omtalt dette Forhold Gang paa Gang, og jeg fortsætter dermed, indtil der bliver truffet en retfærdigere Ordning end den nuværende. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at dette Spørgsmaal her i Rigsdagen har været i Baggrunden under Forhandlingerne, thi det ligger jo ganske nær for Rigsdagen at gaa ud fra, at Administrationen, at Regeringen, at Ministeriet selvsagt maa optræde korrekt, naar det drejer sig om at faa klarlagt, hvilke Firmaer der er Importører. Da Loven netop angaar Vareimporten her til Landet, er det naturligt for Rigsdagens Medlemmer i al Almindelighed at tænke, at en saadan Sag ordner Ministeriet upar-

tisk.

Der er klaget fra forskellig Side mange Gange, men lige vidt er vi. Løfter om endelig Afklaring har vi faaet, navnlig af den tidligere Handelsminister, men det er ogsaa